

6. tanulmány

A KIRÁLY SZERELMES ÉNEKE

Május 4., szombat délután

Amikor a Teremtő összekulcsolta a szent pár kezét a házasságba, úgy szólt, hogy „ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté” (1Móz 2:24), kinyilvánítva a házasság törvényét Ádám minden gyermekének az idők végéig. Amit maga az örökkévaló mennyei Atya nevezett jónak, az az ember számára a legnagyobb áldás és fejlődés joga.

Ahogy Isten minden más jó ajándékát, amit az emberiségre bízott, a házasságot is megrontotta a bűn, de az evangélium szándéka tisztaságának és szépségének helyrehozása. Mind az Ó-, mind az Újszövetségben a házastársi kapcsolatot úgy alkalmazzák, hogy vele azt a gyengéd és szent egységet mutassák be, ami Krisztus és népe, a megváltottak között van, akiket a Kálvária árán szerzett meg. „Ne félj... – bátorít –, mert aki alkotott, az a férjed, akinek seregek Ura a neve, és aki megváltott, az Izrael szentje.” (Ésa 54:4–5) – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 63–64. o.

Maga Isten adott Ádámnak társat. Ő biztosított „segítőtársat” (megfelelő segítséget) neki, aki hozzá illett a párjaként, és aki egy lehetett vele szeretetben és rokonszenvenben. Évát az Ádám kivett bordájából alkotta az Úr, ezzel is jelezve, hogy nem fejként irányítja férjét, nem a lába alatt van, alacsonyabb rendűként eltaposva, hanem vele egyenlőként áll mellette, az oldalán, hogy őt szeresse és védelmezze. A férfi részeként, csont a csontból és hús a húsból Éva férje másik fele volt, bemutatva azt a szoros összhangot és gyengéd ragaszkodást, ami ebben a kapcsolatban van...

Isten megünnepelte az első házasságot. Így az intézmény szerzője: az univerzum Teremtője. „Legyen megbecsült a házasság” (Zsid 13:4), a Mindenható egyik első ajándéka az embernek és a két intézmény egyike, amit a bűneset után Ádám magával vitt a Paradicsom kapui mögé is. A házasság áldás lesz, mikor a mennyei elveket felismerik, és azoknak engedelmeskednek a kapcsolatban, ugyanis ez vezeti el az embereket tisztaságra és boldogságra, ez elégíti ki a társas igényét, és ettől fejlődik testben, lélekben és erkölcsiségben. – *Pátriárkák és próféták*, 46. o.

Bár Jézus megróttá az önző vágyak kielégítésének minden formáját, Ő mégis nagyon társas lény volt. Minden társadalmi osztály vendégszeretetét elfogadta, így a gazdagok és szegények, a tanultak és a tanulatlanok otthonait is meglátogatta, és igyekezett gondolataikat a mindennapi élet kérdéseiről a lelki és örökérvényű dolgokra terelni. Nem engedte meg a kicsapongást, és semmilyen világi komolytalanság nem rontotta meg a viselkedését; ám gyönyörködött az ártatlan boldogság jeleneiben, és jelenléte szentesítette a társas összejöveteleket. Igazán lenyűgöző alkalom volt egy zsidó menyegző, amelynek öröme nem volt visszatetsző az Emberfia számára. Krisztus az ünnepségen való részvételével megtisztelte a házasságot, mint mennyei intézményt. – *Jézus élete*, 150–151. o.

Május 5., vasárnap – Oszthatatlan egység

Szükség van hitre odahaza. Csak ez előzheti meg a keserves tévedéseket, melyek olyan sűrűn keserítik meg a házások életét. Ahol Krisztus uralkodik, egyedül ott lehet szó mély, igazi és önzetlen szeretetről. Ekkor kapcsolódik össze a két lélek, és egyesül a két élet harmóniában. Az Úr angyalai ellátogatnak majd az otthonba, és jelenlétükkel megszentelik a hálószobát. Számúzik a megromlott érzékiséget. Istenre irányulnak a gondolatok, hozzá száll fel a szív rajongása.

Az emberi szív emberek szeretete után sóvárog, de ez az érzés nem elég erős, elég tiszta, sem elég drága, hogy Jézus szeretetét pótolhassa.

Csupán Megváltójában találhat a feleség bölcsességet, erőt és kegyelmet ahhoz, hogy szembenézzen az élet gondjaival, felelőségeivel és szomorúságaival. Őt tegye erősségévé és vezetőjévé. A nő először Krisztusnak adja át magát, mielőtt bármelyik földi barátjának odaadná magát, és ne kezdjen olyan kapcsolatba, ami ezzel az elköteleződéssel szembe megy. Ha valódi boldogságot szeretnének találni, a menny áldására van szükségük mindahhoz, amijük van, és amit tesznek. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 362–363. o.

Hadd bizonyítsa be a férj és a feleség, hogy egymás segítségére és áldására vannak a házasetükben. Vegyék fontolóra, milyen ára van, mikor engednek a féktelenségnek és az érzékiségnek. Ugyanis ettől nem növekszik, nemesedik, sem nem fejlődik a szerelem. Akik engednek az állati ösztöneiknek, és kielégítik a vágyaikat, azzal biztosan a gyermeküket pecsételik el a megalázó szokásaikkal, saját fizikai és erkölcsi tisztátalanságuk durvaságával. – 3. sz. *kézirat*, 1897.

Tehát ami törvény szerint kicsapongás, az súlyos bűnt okoz. Akik kereszténynek vallják magukat... kellően meg kellene fontolniuk a házastársi kapcsolat minden kiváltságának következményét, és minden tettüket a megszentelt elvre kellene alapozniuk.

A dédelgetett és kielégített állati szenvedélyek nagyon erőssé válnak manapság, és számtalan gonoszságot hoznak a házasságba. A fejlődő és kontrollálható értelem helyén az állati ösztönök uralkodnak a magasabb, nemesebb erőkön, míg fennhatóságuk alá nem kerülnek... Visszaélnék a szexuális kiváltságokkal. A férfiak megrontják a saját testüket, és a feleség a féktelen, közönséges vágyaik ágyasa lesz, ameddig nem félik az Urat....

Csupán Isten igazsága teheti az embert bölccsé, vagy tarthatja meg így. – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, 115. o.

A keresztény mindig tekintsen föl a Mintára, és kövesse Jézus szent példáját! Ezután helyes lelkiület áramlik mások életébe és jellemébe. Ha naponta komolyan keresnék Istent, alázatosan imádkoznának világos-

ságért és útmutatásért, akkor biztosan felfedeznék a személyes cselekvés irányát, így az istentelen praktikák és sok istentelen terv visszaszorulna, ha Jézust tennék életük törvényévé. – *14. sz. kézirat*, 1888.

Május 6., hétfő – A szeretet fajtái a szerelmi énekekben

Az esküvői ünnepségek öröme Jézus gondolatában előremutatott annak a napnak a boldogságára, amikor haza viszi a menyasszonyát az Atya házába, és a megváltottak a Megváltóval leülnek a Bárány menyegzői vacsorájához. Azt mondja: „Ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.” „Nem mondanak többé elhagyottnak... hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem... Mert gyönyörködik majd benned az Úr.” (Ésa 62:5, 4) „Repesve örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” (Sof 3:17) Mikor János apostol mennyei látomást kapott, ezt írta róla: „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” (Jel 19:9) – *Jézus élete*, 151. o.

Ha gyengéden viselkednének a családban, ha nemesen, nagylelkűen alkalmazkodnának egymás ízléséhez és véleményéhez, ha a feleség keresné az alkalmat, hogy szívélyesen kifejezze férje iránti szeretetét tettekkel, és a férj ugyanazzal a figyelemmel és kedves megbecsüléssel fordulna a felesége felé, akkor a gyerekeknek is ugyanilyen lelkületük lenne. – *This Day With God*, 335. o.

A nők és a férfiak elérhetik Isten eszményét, ha Krisztus a segítőkük. Amire az emberi bölcsesség képtelen, azt az Ő kegyelme végrehajtja azokért, akik kedves bizalommal átadják magukat neki. Előrelátása egyesítheti a szíveket mennyei kötelékekkel. A szerelem nem csak lágy és hízalgő szavak cseréje. A mennyei szövőszéken szőtt szálak finomabbak, mégis szilárdabbak, mint amit a földi gépek készíthetnek. Az eredmény pedig nem silány szövet, hanem olyan anyag, ami elbírja a kopást, a megpróbáltatást és a nehézséget. A szív a szeretet arany láncával kapcsolódik a másik szívhez, és ez fennmarad. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 362. o.

A feleség tisztelje a férjét. A férj szeresse és dédelgesse a feleségét, és ahogy a házassági esküjük egyesíti őket, úgy a Krisztusba vetett hitük is formálja egyé a párt őbenne. Mi tetszhetne jobban Istennek, mint látni, hogy akik házasságot kötöttek, együtt igyekeznek megismerni Jézust és mindinkább betöltekezni az Ő Lelkével?

„Öltsetek magatokra... jóságot, alázatot, szelidséget, türelmet.”
„Éljetek szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket.”...

Legyen mienk Isten Szentlelke, vagy soha nem lehet harmónia az otthonban. Ha a feleség Krisztus lelkületével bír, vigyázni fog a szavaira, uralkodik a hangulatán, alázatos lesz, és mégsem érzi, hogy rabszolga volna, hanem férje társa. Ha a férj az Úr szolgája, nem hatalmaskodik a feleségén, nem önhatalmú és követelőző. Képtelenség az otthont túlzottan szeretni, mivel ha az Úr Szentlelke tartózkodik benne, a menny egy darabkája. – *Boldog otthon*, 114, 118. o.

Május 7., kedd – Szeretetteljes ismeret

A Mindenható a férfiből alkotta meg a nőt, hogy társa és segítője legyen neki, egy vele, aki vigasztalja, bátorítja és dicséri őt, a férfi pedig az ő erős segítsége. Mindenki, aki szent céllal lép be a házassági kapcsolatba – a férj, hogy megnyerje a női szív tiszta vonzalmát; az asszony, hogy lágyítsa és fejlessze férje jellemét, hogy az kiteljesedjen –, Isten szándéka szerint tesz.

Krisztus nem azért jött, hogy lerombolja ezt az intézményt, hanem visszaállítsa eredeti szentségét és magasztosságát. Amiatt érkezett, hogy helyreállítsa az Úr képmását az emberben, és munkája kezdetén máris jóváhagyta a házastársi kapcsolatot...

A Jézustól áradó mennyei szeretet soha nem teszi tönkre az emberi szerelmet, hanem magába öleli azzal, hogy az emberi szeretet kifinomul és megtisztul, felemelkedik és megneemesedik. Addig soha nem termi meg az emberi szeretet az értékes gyümölcsseit, míg nem válik egyé a mennyei természettel, és nem gyakorolja, hogyan növekedjen a menny felé. A Megváltó boldog házasságokat és boldog családi tűzhelyeket szeretne látni. – *Boldog otthon*, 99. o.

A Krisztus és tanítványai közötti egység nem tette tönkre egyikük személyiségét sem. Lélekben, céljaikban és jellemükben ők egyek, de nem a személyiségükben. Azzal, hogy az ember részesül a Szentlélekben, alkalmazkodik Isten törvényéhez, a mennyei természet részesévé válik. Az Üdvözítő élő közösséget alakít ki a tanítványaival maga és az Atya között. A Szentlélek munkálkodik az emberi értelmén, és ezáltal teljesebbé válik Jézus Krisztusban. A Krisztussal való egység az egymással való egység kötelékét is létrehozza. Az egység a legmeggyőzőbb bizonyíték a világ számára a Megváltó felsőbbségéről és erkölcsi tisztaságáról, valamint bűnöket elvevő erejéről...

Minél szorosabb egységben vagyunk Jézussal, annál közelebbi egységbe kerülünk egymással. – *Sons and Daughters of God*, 286. o.

Péter, Jakab és János minden lehetőséget kihasználtak, hogy közel kerüljenek a Mesterükhöz, és vágyuk teljesült... De egyedül János vágyott még szorosabb barátságra, és ezt meg is kapta. A Jordánál történt első alkalommal, mikor András hallgatta Jézust, és elfutott, hogy hívja a bátyját, János csöndben ült, elmerülve a bámulatos témák szemlélésében. Buzgó, elmélyült hallgatóként követte a Megváltót. Jánosnak mégsem volt hibátlan jelleme... De... a mennyei Tanító észrevette őszinte, lelkes, szeretetteljes szívét. Jézus megdorgálta az önzését, meg hiúsította az ambícióit, és megpróbálta a hitét. Viszont feltárta neki, mire vágyik: a szentség szépségére, az Ő átalakító szeretetére...

János természete szerint vágyott a szeretetre, együttérzésre és barátságra. Jézus közelébe férközött, mellé ült, ráhajolt a mellkasára. Ahogy a virág kortyol a napból és a harmatból, úgy kóstolt bele ő is a mennyei fénybe és életbe. Rajongással és szeretettel nézte az Üdvözítőt, míg csakis hozzá hasonlónak és vele közösségben akart lenni, és míg Mestere jelleme nem tükröződött vissza rajta. – *Nevelés*, 87. o.

Május 8., szerda – Szerelem a megfelelő időben

Némelyik kísértés sokkal veszélyesebb és végzetesebb a fiatal számára... mint az érzékiség megkísértése, és aki enged az akaratnak, tagadhatat-

lanul azt bizonyítja, hogy tönkreteszi a lelket és a testet most és mindörökké...

Mára széles körben elterjedt az erkölcstelenség, még Krisztus meggyőződéses követői között is. A szenvedély féktelen, az engedékenység csak gerjeszti az állati hajlamokat, miközben folyamatosan gyengül az erkölcsi erő...

Azok a bűnök, melyek eltörölték az ősoket és a ma pusztaságot mutató városokat, többé nem pusztán a pogány országokban, nem csak a népszerű keresztény tanítók között bukkanak fel, hanem azoknál is előfordul, akik azt állítják: várják az Emberfia eljövetelét. Ha Isten akként tárná fel a bűnöket, ahogy azokat Ő látja, szégyen és rémület töltené el. – *Értelem, jellem, egyéniség*, I. kötet, 231–232. o.

Akik a házasságkötést fontolgatják, mérlegeljenek minden érzést, és figyeljenek meg minden jellemfejlődést abban, akivel úgy gondolják, hogy összekötik az életüket. A házasságkötés felé tett minden lépést egyszerűség, szerénység, őszinteség és az a komoly vágy jellemezzen, hogy örömet szerezzenek és megtiszteljék Istent. A házasság mind a földön, mind az eljövendő világban folytatott életünket érinti. Egy őszinte keresztény sem tervez olyat, amit az Úr nem hagyhat jóvá. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 359. o.

Nagy bűnösként tekintettek Máriára, de Krisztus ismerte a körülményeket is, amik alakították az életét. Kiolthatta volna a remény szikráit a lelkében, de ezt nem tette. Ehelyett felemelte a kétségbeesésből és romlásból... Mária hallotta Jézusnak érte mondott erős kiáltásait az Atyához. Tudta, milyen durván hat makulátlan tisztaságára a bűn, és a Megváltó erejével győzött.

A kegyelem által lett az isteni természet részese. Ő, aki elbukott, és akinek az elméje démonok lakhelye volt, nagyon közel jutott az Üdvözítőhöz a társaságban és szolgálatban. Ez a Mária ült a Mester lábánál, és tanult tőle. Ő öntötte az értékes kenetet a fejére, és mosta meg a könyveivel a lábát. Mária ott állt a kereszt mellett, és követte Urát a sírbolt-

hoz is. A feltámadás után ő volt az első a sírnál, és hirdette először a feltámadt Megváltót.

Jézus mindenki körülményeit ismeri. Mondhatod, hogy mennyire bűnös vagy. Az is lehetsz, de minél rosszabb vagy, annál nagyobb szükséged van Krisztusra. Egyetlen síró, bűnbánó személyt sem küld el. Nem mond el abból semmit, amit feltárhatna, viszont minden reszketőnek bátorságot ajánl. Önként megbocsát a hozzá bűnbocsánatért és helyreállításért fordulóknak. – *Jézus élete*, 568. o.

Május 9., csütörtök – A Teremtő ajándékának őrzése

Kicsapongó korban élünk, amikor a férfiak és a fiatalok merészen követnek el bűnt. Ha az ifjúságot nem óvják szentül, ha nem erősítik szilárd elvekkkel, ha nem gondoskodunk nagyobb figyelemmel a társaságukról és az irodalomról, amivel táplálják az értelmüket, akkor olyan társadalomnak tesszük ki őket, melynek olyan romlott erkölcei vannak, mint Szodoma lakóinak egykor... A fiataljaink mindenfelé kísértésekkel találkoznak, és úgy kell őket nevelni, hogy a felsőbb hatalomtól és felsőbb tanítástól függhenek, melyet a halandók kaphatnak. Mindenhol élnek olyanok, akik semmibe veszik az Urat, akik szokás szerint megvetik a kereszténységet. – *Sons and Daughters of God*, 232. o.

Jézus magára vette az emberi természetet, hogy teljes, tökéletes példát hagyhasson hátra az emberiségnek. Azt javasolja, hogy legyünk hozzá hasonlóak; minden célunkkal, érzésünkkel és gondolatunkkal igazak – igazak a szív, a lélek és az élet dolgaiban. Ez a kereszténység. Meg kell tisztulnia, nemesednie és megszentelődnie az elbukott személyiségünknek az igazságnak való engedelmesség által. A keresztény hit soha nem kerül összhangba a földi elvekkkel, a keresztény becsületesség szemben áll mindenféle csalással és fortélyal. Aki a legjobban kedveli Krisztus szeretetét, aki a legtökéletesebben tükrözi vissza a Megváltó arcát, az Isten szemében a legigazabb, legnemesebb és legtiszteletreméltóbb személy a földön. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 235. o.

Az összes baj közül a bűn a leghatalmasabb, és a mi dolgunk, hogy sajnáljuk és segítsük a vétkezőt. Ám nem mindenkit lehet ugyanazon a módon elérni... Némelyek a legnagyobb szükségben élnek, mégsem tudnak róla. Nem veszik észre a lélek legszörnyűbb nyomorúságát. A tömeg annyira belemerült a bűnbe, hogy már elvesztették az örök valóságok érzékelését, többé nem hasonlítanak Istenre, és alig tudják, hogy van-e még megmentendő lelkük vagy nincs. Nem hisznek az Úrban, és nem bíznak az emberekben. Sokakat közülük csak önzetlen, kedves tettekkel lehet megközelíteni... Ha látják az érdek nélküli szereteted bizonyítékát, egyszerűbb lesz számukra hinni Krisztus szeretetében.

Sokan tévelyegnek, és sokan érzik a szégyenüket, a könnyelműségüket. Addig-addig néznek a hibáikra és a tévedéseikre, míg majdnem kétségbe esnek. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk őket. Ha valakinek az árral szemben kell úsznia, az áradat minden erejével viszalöki őt. Nyújtsd oda neki a kezedet, ahogy az idősebb Testvér tette a süllyedő Péter felé. Bizakodóan beszélj vele, amitől bizalom és szeretet ébred benne...

Soha ne menjünk el egy szenvedő mellett sem anélkül, hogy ne próbálnánk azzal vigasztalni, amivel a jó Isten vigasztalt meg minket.
– *Krisztus példázatai*, 387–388. o.

Május 10., péntek – További tanulmányozásra

- *Reflecting Christ*, „The Temple of God” [Isten temploma] c. fejezet, 165. o.
- *In Heavenly Places*, „The Widening Circle of Love” [A szeretet körének kiterjesztése] c. fejezet, 207. o.